

Innen azonban még ebben a szezonban az akkor alakult Új Színpadhoz ment, ahol Strindberg »Hattyuvér«-jében döntő sikert aratott. A szinte álomszerű karcsú jelenség egyszerre a modern drámai hősnő hangjait hozta. Tüneményes új stílus jelent meg vele. Az idegéletet élő, érzéki modern nő legnemesebb interpretációjának üdvözölte a kritika.

Akkor, gyakorlat szerzése végett, mégis Kassára szerződött, ahol az akkor nagy stílusú színészet nemes munkájában vett részt. De kitört a háború s menekült Kassáról s még egyszer Brassóból, a társulattal, Budapestre. Nagy betegségen is ment át, tifuszon, mely után egy ideig tüdőcsúchurutot is kurálnia kellett. Amint felgyógyult s Kassán újra felléphetett, Beöthy László utána utazott s újra három éves szerződéssel hozta vissza a Magyar Színházhoz. Itt egy év alatt két nagy sikere volt: a Jókai-Hevesi: »Kárpáthy Zoltán«-jában s a Zapolska Gabriella: »Varsói citadella«-jában. Egy év múlva már ismét színházat cserélt, az akkor nagy reményekkel s nagyszerű modern programmal megalakult Belvárosi Színházhoz ment, ahol sikerekben gazdag éveket töltött. Hajó Sándor darabjában, az »Ötvenéves férfi«-ban mint kész nagy drámai művész lepte meg a közönséget, mely legforróbb szeretetébe fogadta s Szenes Béla »Gazdag lány«-ában kétszázszor nézte meg. Biró Lajos: »Politikusok«, Szép Ernő: »Patika«, Szigligeti: »Rózsa«, Molière: »Georges Dandin«-jében s Hans Müller: »Tüzek«-repirében voltak nagy sikerei itt, valamint a Modern Színpadon az Egyed Zoltán: »Rouge et noir« c. darabjában.

Ebben az időben azonban már végleg kiderült, hogy legjobban az európai nő alakjaiban válik ki. Különösen francia szerzőknél. Mikor a Belvárosi Színház után a Renaissance Színházhoz ment, legnagyobb sikereit már ezekben érte el: Savoir: »Dupla vagy semmi«-je, a »Csókoljon meg« s főleg Gárdy: »Szeretni« és »Ha akarnám« c. darabjaiban, melyekért Gárdytól meleg gratulációt s köszönetet kapott. Urvancov: »Vera Mircevák« s a Víg-színházban Shaw »Katalin«-jában vendégszerepelt. A magyar szerzőknek is hasonló jellegű darabjaiban hozott sikert: Vajda Ernő: »Trónörökös«-e, Orbók Atila: »Tü-

nemény«-e, Lengyel Menyhért: »Mária«-ja, Csergő Hugó: »Első hajnal«-a s legfőképpen Móríc Zsigmond: »Buzakalás«-a voltak legnagyobb sikerei.

A Renaissance után ismét a Belvárosiban van, ahol életének fősikerét éri el: Romain Roland: »Szerelem és Halál játéka«-ban, melyet ő játszott el először európai színpadon s Reinhardt is csak ennek a sikernek a hatása alatt adta elő a darabot.

Ekkor ment férjhez másodszor: Móríc Zsigmondhoz, 1926. jún. 29-én, kivel azóta boldog házasságban él s része van abban, hogy az író azóta főleg színpadi munkásságra tért át a regényírásról.

Azóta állandó szerződést nem vállalt, csak egyes darabokra vállalkozik. Játsszotta a Nagy Endre: »Vasáros«-át és Paul Claudel: »Ismeretlen katonák«-ját a Belvárosi Színházban s Neumann: »Oroszország«-ának egyetlen női szerepét szívesen többször a Magyar Színházban. 1928-ban Móríc Zsigmond »Uri muri«-jának fő női szerepét a Víg-színházban, »Fehér pává«-ját az Andrássy-úti Színházban, »Szép asszony kocsisát« a Magyar Színházban.

Játékát végtelen természetesség, egyszerűség s emellett szinte átszellemültség karakterizálja. A nemes ideál-típusok hősnője ő, gyönyörű beszédmodor, rendkívüli kulturáltság, külső és belső izlés, intelligencia s a mindennapi élet fölé emelkedettség jellemzik.

Simonyi Lajos báró. Az aradi színészet lelkes pártfogója volt, 1849-ben nagy áldozatot hozott a helyi magyar színészet megeremtéséért.

Simplicissimus Kabaré. Budapesten a Nyár utcában megnyílt 1922. febr. 24-én. Igazgató: Lovász Károly. Tagok: Felhő Rózsi, Szentiványi Kálmán, Molnár Dezső, Tamás Lajos, Kun Sándor, Kiss József, Berkó Ferike, Fáy Valéria, Kende Mária. (Nemsokára megszűnt.)

Sina Simon, (hodosi és kizdai báró), főrend, a Lipót-rend nagykeresztese, mecénás, sz. 1810. aug. 15-én, Bécsben, megh. 1876. ápr. 16-án, u. o. 1857. máj. havában Szentpéter Zsigmond gyógykezelésére 300 frtot adományozott. (»Napkelet«, 1857.,